

Jaahas. Taitaa olla parasta tutkailla tätä numeroa sarja kerrallaan. Aloiteaan kannesta: se ei ole ainakaan myyvä, päin vastoin se on aika luotaantyöntävä. Brrrrhhh.

Timo Ronkaisen Aktiivi on aivan mukava pikkusivallus. Jees.

Matti Viskarin 1918 sotamuisto on puereva satiiri vuoden -18 tapahtumista. Päiväkirjanmuotoinen teksti kulkee ruutujen alla, jotka luovat hauskan ja sattuvan kontrastin kiihkoilevalle tarinalle. Asiaan on perehdytty huolellisesti, ja tulos on oikein onnistunut, paitsi viimeistä kuvaa, joka tuntuu olevan jotenkin perustelematon ja irrallaan muusta tarinasta. Lisäksi voisi kysyä, onko tämä sarjakuvaa vai kuvakertomus, mutta sillä ei kai liene paljonkaan väliä. Hyvä.

Hannu Pyykkösen Rikosesivä Korppi lomailee on hauska parodia vanhoista suomalaisista dekkareista ja niiden itseään täynnä olevista rikostutkijoista piippuineen päivineen. Loppuhuipennus on vähän löysä, mutta se sopii jutun tyyliin. Jep.

Jari Myllykosken Pipeline on Naskyvaikutteinen jopa matkimiseen asti. Yksittäiset kuvat, sivukokonaisuudet, aihepiiri, jopa puhekuilien muoto — ne kaikki tuovat selvästi mieleen Naskyn sarjat. Juttu jää kuitenkin kauas jälkeen esikuvistaan. Piirrostyö on vähän kömpelöä, jotkut kuvat ovat suorastaan kamalia (sivu 4, iso kuva). Ainakin osa hahmoista on piirretty suoraan valokuvista, olin tunnistanut ainakin **Helena Lindgrenin** ja **Andy Mc Coyin**. Mutta tämä juttu ei nyt yksinkertaisesti miellytä. Se on jähmeä, töksähtelevä ja epäoma-peräinen. Juonenpätkä on riittämätön viiden sivun sarjaan. Pöh.

Jouko Ruokosenmäen Linna on piirrostyöltään ansiokas, mutta sen idea on

JUKKA MURTOAARI

ikivanha, loppuunkaluttu scifijuttu. Mitä vitsiä on loppuyllätyksessä, joka ei yllätä ketään? Minua niin kyllästyttävät nämä tylsät scifijutut... Hohhoijaa.

P.A. Mannisen Audienssi osoittaa, miten keskinkertaisesta ideasta voi tehdä hyvännäköisen jutun. Ideassa ei tosiaan ole hurraamista, mutta grafiikka pelastaa kaiken. Tarinassa on iskeyttä ja otetta. Parempia juonia, Manninen! Aivan kelpo.

Jussi Tuomolan Mainosten uhri esittelee Juban miellyttävää viivaa, josta muodostuu miellyttävän rumia kuvia. Hyvin lupaava ja kehityskelpoinen piirtäjä. Juoni taas on melko käsittämätöntä potaskaa, sitä paitsi muistan lukeeneeni saman tapaisia juttuja vaikka kuinka monta. Samaa voi sanoa **Ka Suorasan Seksiä** -sarjasta. Se on ties kuinka mones versio vanhasta metaideasta. Kun toteutuskaan ei ole mitenkään virtuoosimainen, herää se iänikainen kysymys: miksiköhän tämäkin on tehty? Kookkylän tekstaus hyvä.

Tommi Partasen Ron Cabana on taas nyhtänyt vaikutteita Naskylta ja ligne claire -piirtäjiltä. Jälki on kuitenkin melko haparoivaa, ja tarinankerronta ontuu. Ja juoni on taas varsin mitäänsanomaton rykäys.

Tässä lehdessä julkaistut **Riitta Uusitalon Rotta**-jutut ovat luullakseni vanhoja tarinoita, mutta yhtä kaikki viehättäviä, hauskoja ja oivaltavia, kuten Riitta Uusitalon jutut yleensä aina. Lehden ilopilleri.

Jukka Murtosaari on tehnyt pastissin eräästä suosikkisarjastaan. Hienosti piirretty ja hauska, aikoinaan ajankohdaintainenkin, vaan ei enää. Pastisseja Murtosaari todella osaa tehdä.

Mitä tästä Kannuksesta jää sitten käteen? Lehden linja on ollut piirstymään päin, mutta tämä numero on viimeksi lukemistani Kannuksista kehnoin. Siitä jää jonkinlainen vuoden viimeisen, jämästä kootun lehden maku. En toki kehota tässä haukkumianikaan piirtäjiä heittämaan kirvestä kaivon ja etsimään itselleen toista elämänuraa, mutta eipä ryöppyä kehua ja kiitosta tällä kertaa, ei. Parempi yritys ensi kerralla, ihmiset.

Jukka Heiskanen

